ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

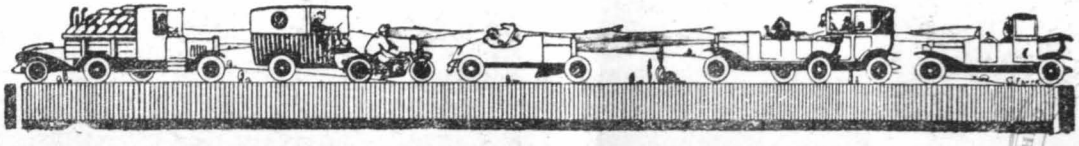

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Τὸ φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ δραχμὰς 4. Ἡ αὐθαίρετος ὑπερτίμησίς των παρὰ τὴν Ὑποπρακτορεῖον ἀπογορεύεται.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λομβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνῶσται μας μᾶς γράφουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθοῦν τὰς ἐκδόσεις μας καὶ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ τῶν περιοδικῶν μας, ἀλλὰ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐπιταγῶν. Γιὰ νὰ τοὺς διευκολύνουμε σχετικῶς, τοὺς πληροφοροῦμεν ὅτι δεχόμεθα τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν, φύλλων, βιβλίων, Ἡμερολογίων κλπ. εἰς γραμματόσημα ἢ κινητὰ χαρτόσημα, οἱασδήποτε τιμῆς.

Β ε ν. Κ α ρ., Σπάρτην. Ὅπως σᾶς γράψαμε σὲ προηγούμενο φύλλο, οἱ στίχοι σας δὲν εἶνε καλοί. Ἰδοὺ πρὸς ἀπόδειξιν καὶ ἕτερον ποίημά σας :

ΣΤΗΝ ΚΡΕΜΑΣΤΡΑ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ ΜΟΥ

Κρεμάστρα σὺ ἐρημιὰ
στὸν τοίχο κολημένη
γιατί στέκεις ἐκεῖ
μονάχη σου καϊμένη.
Ποῦ εἶναι ἡ πρώτη σου χαρὰ
τὰ τόσα τὰ καπέλα
ποῦ μάζαν σὰν φτερὰ
στὸ ἀργοφύσημα τ' ἀέρα.
Κρεμάστρα δὲν εἶσαι σὺ
ποῦ στέναζες στὸ βάρος τῶν (παλτῶν.
Κρεμάστρα ἐνθυμῆσαι σὺ
τὰ παιχνίδια τῶν παιδιῶν.
Γιὰ πές μου κρεμάστρα
ποῦ εἶναι τὰ παιδιὰ
σὲ ξωρκίζω στ' ἄστρα
ποῦ εἶναι ἡ εὐτυχισμένη φωμ- (λιά.

Ἀκοῦστε λοιπὸν τὴ συμβουλή μας : Πάψτε νὰ γράφετε στίχους. — Ἀ λ μ ι λ ι ο ν Ζ α ν ί δ η ν, Ν. Ὑόρκην. Ἡ ἐπιστολή σας μᾶς ἐλύπησε. Σᾶς τὸ γράφουμε αὐτὸ εἰλικρινῶς, γιατί κανένα δὲν εἰρωνευόμαστε. Ἕνα ἐλάττωμα ἔχουμε — ἂν εἶνε ἐλάττωμα αὐτὸ — τὸ νὰ λέμε τὴν ἀλήθεια. Τὸ ψεῦδος, φίλε κύριε, εἶνε γλυκὸ καὶ εὐχάριστο, ἀλλὰ καὶ ὀλέθριο συγχρόνως. Ἡμεῖς τοὐλάχιστον δὲν τὸ ἐχρησιμοποιήσαμε ποτὲ στὴ σελίδα αὐτή. Λέμε τὴν ἀλήθεια. Καὶ ἡ ἀλήθεια εἶνε τὸ φῶς, εἶνε αὐτὸς ὁ Θεός, δὲν εἶνε εἰρωνεία. Τί θὰ μᾶς στοίχιζε νὰ γράφουμε πὼς ἕνα κ α κ ὸ ποίημα εἶνε κ α λ ό ; Ξέρετε ὅμως τί θὰ συνέβαινε τότε ; Ὁ γράφας τὸ κακὸ ποίημα, ἐξαπατώμενος ἔτσι χονδροειδῶς, θὰ ἔμιζε τὸν κόσμο ἀπὸ ἐμμέτρους φλυαρίας καὶ θὰ ἐγελοιοποιεῖτο. Καὶ θὰ εἴμαστε ἐμεῖς οἱ ἔνοχοι καὶ οἱ δράσται τοῦ κακοῦ. Ἀπὸ τὴν γελοιοποίησιν αὐτὴν σώζουμε τοὺς γράφοντας καὶ στέλνοντας στίχους, λέγοντάς τους τὴν ἀλήθεια. Καὶ δὲν θὰ πάψουμε ποτὲ νὰ εἴμαστε εἰλικρινεῖς. Προορισμὸς ἑνὸς περιοδικοῦ δὲν εἶνε νὰ ρίχνη στάχτη στὰ μάτια τῶν ἀναγνωστῶν καὶ συνεργατῶν του, ἀλλὰ νὰ τοὺς φωτίζη, νὰ τοὺς καθοδηγῆ, νὰ τοὺς μιλᾶη εἰλικρινῶς. Γιατί λοιπὸν μᾶς κακίζετε ; Γράψτε μας : Τί βιβλία ζητᾶτε : Θὰ σᾶς σταλοῦν, ἂν ὑπάρχουν, ἂν ἔχουν ἐκδοθῆ. — Β. Ρ ο ύ θ α λ η ν, Λεχαινά. Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολή σας :

Ἀξιότιμε κ. Δ ε ινθυντά. Σᾶς στέλνω τὸ κάτωθι στοιχάκι πρὸς δημοσίευσιν τὸ ὁποῖον θεωρῶ εὐκρινέστατον ἀπ' ὅσα παρικολούθισα εἰς τὸ τελευταῖον φύλλο τοῦ ἀγαπημένου μας «Μπουκέτου».

Δυστυχῶς τὸ ποίημά σας δὲν εἶνε ἐπιτυχές. Καὶ ἰδοὺ :

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

Στὰ πεῦκα ἐκεῖ τὰ μακρυνὰ
πάντα γυρνῶ νὰ σ' εὕρω,
σ' ἔχασα γιὰ παντοτινὰ
καὶ τώρ' ἀδίκως σὲ γυρεύω.
Καὶ τὸ δενδρὶ σὰν ἔχασε
ἐμᾶς ἀπὸ σιμά του,
τώρα μ' ἀέρα δυνατὸν
κλέει τὴν μοναξιά του.
Πήγα κι' ἐγὼ κ' ἀκούμπισα
μιὰ νύχτα στὸν κορμόν του
καὶ ὁ φτωχὸς ἐτρόμαξα
ἀπὸ τὸ βογγιχτιό του.
Τὰ γόνατά μου κόπκαν
καὶ χάμου σὰν καθίζω
βλέπω τὴν ἄμοιρη φωλιὰ
καὶ δάκρυα τὴν γεμίζω.

Διαβάστε Ἕλληνας ποιητάς. Καὶ μὴ γράφετε πρὸς τὸ παρόν. Ἀργότερα ξαναδοκιμάζετε. — Φ ὁ λ λ η ν, Καστελλόριζον. Τὸ πεζοτράγουδό σας γραμμένο σὲ γλῶσσα ἀκατάσταση. Ἰδοὺ, πρὸς ἀπόδειξιν, ἕνα μικρὸ του ἀποσπασμα :

«Ἀκούσθη ἕναν δυνατὸν παράφορο φιλί κ' ἄλλο κ' ἄλλο, πολλὰ χίλια. Καὶ μόνον ἀπὸ τὰ σκουξίματα τῶν γλάρων ὕστερον ἀπὸ μᾶς ὅρας λήθην συνήλθαν ἀγκαλιαστήκανε κ' ἔφυγαν γιὰ ν' ἀποφύγουν τὴν ζήλειαν τῆς μανιασμένης μπόρας ποὺ σὲ λίγο θὰ πλάκωνε...».

Κ ω. Τ ρ ι κ. Οἱ στίχοι σας ὄχι καλοί.- Θ ε ό δ ω ρ ο ν, Ἐνταῦθα. Ζητᾶτε τὴν εἰλικρινῆ κρίσι μας γιὰ τὸ τραγοῦδι σας, μὲ τὸν τίτλον «Δὲν Ἐξέχασα». Πρῶτον, ἰδοὺ τὸ ποίημά σας :

ΔΕΝ ΕΞΕΧΑΣΑ

Δὲν ἐξέχασα τὰ λόγια του τὰ πλάνα
ποὺ μὲ μάγεψε μὲ κεῖνα του τὰ λόγ- (για,
Πότε θὰ χαρῶ καὶ ἐγὼ
ὅταν θὰ τὰ κλείσω θές,
Δὲν ἐξέχασα τὰ λόγια της ἐκεῖνα
ποὺ μὲ κλάψαν στὰ μάτια της μοῦ λέγει
παιδί μου σ' ἀγαπῶ πολύ,
γιατί θὲς νὰ μοῦ τὸ ἀρνηθῆς.
Μὲ πλανεύουν, μὲ τὰ λόγια τους ἐκεῖνα
τὴν ζωήν μου, μοῦ ἀλλάζουν ἀπὸ τότε
καὶ στοὺς δρόμους πιὰ γυρίζω σὰν τρελλὸς
γιατί νὰ σ' ἀγαπήσω τραγουδῶ.
Δὲν ἐξέχασα τοῦ χορεῦ στὸ Καρναβάλι
τὴν καρδιά μου, ποὺ μοῦ ἐπτίρες κεῖνο τὸ βράδυ,
μ' ἕνα σου ναζάκι σου μικρὸ
μ' ἔκανες ἀπὸ τότε πειὰ τρελλό.
Δὲν ἐξέχασα τῆς λάγνες τῆς ματιές σου,
ποὺ σὰν βέλη μὲ πληγώνουν ἀπὸ τότε,
μὰ τί θέλουν ἀπὸ μένα πειά,
πές μου, μὴ μὲ κυτᾶς μὲ τυραννᾶς.

Καὶ τώρα ἀκοῦστε τὴν ἀπολύτως εἰλικρινῆ γνώμη μας : Μὴ γράφετε στίχους. Δὲν τοὺς ἐπιτυγχάνετε. — Ἀ ν ν ί τ α — Μ α ί ρ η ν, Ναύπλιον. Ἡ γνώμη σας γιὰ τὸν ἰδανικὸ σύζυγον θὰ δημοσιευθῆ μὲ τὴν σειρά της. Μὴν ἀνησυχεῖτε. Ἰδοὺ τώρα καὶ τὸ ποίημά σας :

ΣΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΓΙΟΡΤΟΥΛΑ ΣΟΥ

Βρισκόμαστε πολὺ μακριὰ ὁ ἕνας ἀπ' τὸν ἄλλο,
τί μᾶς χωρίζουν καὶ στεριὰ καὶ πέλαγος μεγάλο.
Στὴ σημερινὴ γιορτούλα σου σὰν ποιὰ εὐχὴ νὰ στείλω,
βγαλμένη μέσ' ἀπ' τῆς καρδιᾶς τὸ πιὸ ἀγνό της φύλλο ;
Πεζὸ τὸ τηλεγράφημα, τὸ γράμμα, τὰ λουλούδια,
κ' ἐνόμα πιὸ πεζότερα τῆς κάποτε τὰ τραγούδια.
καὶ θέχνε τόσα ἀπ' αὐτά !... Ὅμως ἐγὼ ποθοῦσα
κάτι πολὺ ἀνώτερο καὶ ἀπ' αὐτὴ τὴ Μοῦσα.
νὰ στείλω κάθη νὰ σὲ βρῆ' ἄυλο, μὰ μὲ στόμα,
λόγια γλυκὰ κ' ὀγὲς νὰ λέγ' ἀπ' τὸ ποιὸ ὅς τὸ γιόμα.
Ἔφυσα... Συλλογίστηκα ὅμα πολὺ στ' ἀλήθεια.
«Τὸ βρῶκα», τέλος φώναξα : «Ἐδῶ' ἡ καρδιὰ στὰ στήθεια».
Χάνω δεὶλὶ νὰ τῆς τὸ πῶ. μὰ βλέπω ἄδειο κουφάρι.
Τρομάζω καὶ σὲ ἐρωτῶ : Μὴ μοῦ τὴν ἔχεις πάρει ;

Καὶ τώρα, ἡ «σύστηρη» γνώμη μας, ὅπως ἀκριβῶς τὴν ζητᾶτε : Οἱ στίχοι σας, ἀναπαπτὴ δεσποινίς, συνταδεῖς, μὰ ἄτεχνοι. Μὴ γράσετε ἢ νράφετε. Ἀλλὰ μὴ διάβασθε νὰ δημοσιεύσετε τοὺς στίχους σας. Στὸ μεταξὺ αὐτὸ διαβάζετε. Διαβάζετε καὶ στίνους καὶ πεῖ'ά, καὶ θὰ βελτιωθῆτε πολύ. — Μιχαὴλ Ἐδτυνίου. Τὸ διήγημά σας δὲν ἐλήφθη ὀπ' ὄψιν ὅε μὴ συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ πενταδράχμου δικαιώματος κρίσεως. — Μ η. Κοπόφακη, Κάτω Ὑδρούσι. Τὸ διήγημά σας ἀνεπιτυνές. Τὸ νράφωμά του ἀκατάστατο καὶ ἀσύνταχτο. Χρειάζεται πόφοσυς, μενάλη μόνοφοσις μάλιστα νὰ νράψη κανεὶς διηνήματα. — Θλιμένον Διαβάτην, Ἐνταῦθα. Τὰ ποιήματά σας κοινὰ στὴν ἔμπνευσί τους κι' ἄτεχνα στὴ στιχουρνία τους. — Τριανν. Χριστοδουλέλλην, Ν. Σμύρνην. Καὶ σὲ σᾶς, γιὰ τὸ ποίημά σας, ἔχουμε ν' ἀπαντήσουμε ἀκριβῶς ὅτι ἀπανταμε καὶ στὸν «Θλιμένο Διαβάτη». — Σπ. Παπαδόπουλον. Τὸ ποίημά σας ἀνεπιτυχές. Ἄτεχνο στιχουνικῶς. — Μαρίαν Θηησείν. Τὰ διήνημά σας κοινόν, νωρὶς καμμιὰ ξεναρίστη λογοτεχνικὴ χάρι. — Σ. Ξανθάκην. Τὸ ποίημά σας ἔχει μελοικοὺς στίχους καλοὶς, μὰ οἱ περισσότεροι εἶνε ἄτεχνοι κι' ἀνεπιτυχεῖς. — Δηιι. Δηιητρόπουλον, Ζάκυνθον. Δυστυχῶς, δὲν μᾶς εἶνε νρήσιμον. — Κ. Γιανόπουλον, Ἐνταῦθα. Οὔτε καὶ τὸ σημερινὸ διήνημά σας ἐπιτυχές. Ἴσως ἤθελν τὴν καλὴ μας θέλησι νὰ σονοῦμε ἐπιεικεῖς, σᾶς λέμε ὅτι ὀφτερεῖ πολὺ στὴ ζῶος του καὶ στὴ διατύπωσι. Ἰδοὺ μάλιστα καὶ μία ὀνομαστικὴ ἀπόλυτος :

«Γαρμένη ἀπαὰ σὰν ξωτικὴ νεράϊδα στὸ ἀνασπιτικὸ ντιβάν της, ἡ νοητευτικὴ Μόρθα. καὶ τυλιγμένη στὸ βαρὺ πέπλο τῆς ἀτελπισίας, μάταια προσπαθεῖ γονατιστὸς πλάϊ της ὁ ἀγαπημένος της Μίχης νὰ ἀποστάση ἀπὸ τὰ γλυκὰ χεῖλη της τὸ μυστικὸ ποὺ τὴν ἀνάστενε».

Ν. Β. Μέρλον, Κηφισιάν. Ὄχι χρήσιμα. Εὐχαριστοῦμεν. — Γιάννην Ἀράπην. Τὸ πεζογράφημά σας κοινόν. χωρὶς ἐνδιαφέρον. — Δ. Κ., Κηφισιάν. Ἐπιμελεῖσθε περισσότερα τὰ ποιήματά σας. Κυττάζετε καὶ ξανακυττάζετε τα. Εἶνε καλά, ἀλλὰ τὰ χαλοῦν μερικοὶ παραγεμισμένοι στίχοι, μερικὲς ἐπαναλήψεις λέξεων. — Μαρίναν Λαμπίρη, Κέρκυραν. Ὄχι χρήσιμα. Εὐχαριστοῦμεν.

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : Ὁδὸς ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21 - 419)

Διευθυντής : ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ (Κατοικία : Χαλάνδρι)

"Οροι συνδρομῶν «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Ἐσωτερικοῦ δι' ἓν ἔτος Δρχ. 200 ॥ Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 6
» Ἑξάμηνος » 100 ॥ Ἀμερικῆς » 7
καὶ δι' ὅλην τὴν Ἀφρικὴν καὶ Βελγικὸν Κονγκὸ ἐτησία συνδρομὴ σελίνια 30
Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Ἰδιοκτήτην τῆς «Οἰκογενείας» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου Δρχ. 4

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Ἐν Ἀμερικῇ, διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν καὶ διὰ τὴν κατὰ φύλλον πώλησιν ἡ Ἑταιρεία New York News Agency General P.O.Box 497 New York City, ἐκπροσωπουμένη παρὰ τοῦ κ. Κ. Καλφοπούλου, καὶ ἐν Βελγικῷ Κονγκὸ ὁ κ. Γεώρνιος Ἀντωνιάδης. B. P. 445, Elisabethville, Congo Belge, ἔκου δέον ν' ἀπευθύνωνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι.